

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Episcopis Hierosolymitanis & de Alexandro episcopo Hierosolymitano.
Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

gassent, grauibus calamitatibus oppressit. Primus igitur illorum, scintilla peregrina noctu in ædes, quibus inhabitabat, ex nulla causa antegressa subito ruente, misere cum tota familia & stirpe sua rapido flammaram ardore omnino conflagrauit. Alterius corpus eodem morbo, quem sibi tanquam multam fore impræcatus esset, ab extremis pedum digitis, ad caput usque infectum, contabuit. Tertius æummosos priorum euentus aspiciens, & Dei, qui oculis omnia intuetur, ineuitabilem vltionem admodum reformidans, palaminter omnes maleficia communiter à se suisque sociis per fraudem contra Narcissum admissa confessus est. Sed tamen dum pro delicto grauissimè condolecebat, tantis & tam acerbis lamentis se afflictauit, & usque eò lachrymas effundere non destitit, quoad vtrumque oculum sibi penitus extinxisset. Atque hi pro ea criminatione falso contra Narcissum confictæ tales pœnas persoluerunt.

*De Episcopis Hierosolymitanis & de Alexandro
episcopo Hierosolymitano.*

CAP. IX.

Vbi Narcissus se in locum desertum subduxisset, & à nemine esset pro certo cognitum, quo se recepisset, his qui finitimis ecclesijs præerant, visum fuit, vt alterum episcopum suffragiis crearent. Dius igitur (hoc enim nomine erat) delectus est: cui non longo tempore ecclesiam gubernanti, successit Germanion: quo mortuo, Gordius episcopatum obtinet. Cuius temporibus Narcissus, tanquam ex mortuis ad vitam denuo reuocatus, à fratribus (quippe omnes illos deinceps, tum quod tam placido ac quieto animo falso accusatus decesserat, tum quod singularis diuinæ sapientiæ & virtutis amore flagrabat, tum præterea omnium maxime, quod Deus de eius accusatoribus debita supplicia sumere dignatus est, in maiore sui admiratione rapiebat)

rapiebat)

Vide So-
cratē li.
7. fo. 275
4. & fo.
278. a.

rapiebat) vt ecclesiae gubernacula denuo susciperet, ve-
hementer rogatus est. Et cum Narcissus non amplius
propter ingrauescentem aetatem ministerio praesse pos-
set, Alexander, de quo supra locuti sumus, alterius
ecclesiae episcopus diuina prouidentia per reuelatione,
quae noctu ipsi secundum quietem apparuisset, vt cum
Narcisso in ministerio ecclesiae fungendo coniungeretur,
acceritus est. Vnde Alexandrum, cum tanquam
diuino quodam oraculo ex Cappadocum regione, vbi
primum in episcopatus gradu fuisset locatus, Hieroso-
lymam tum voti, tum locorum visendorum causa con-
tenderet, illius ecclesiae fratres eum excipiunt benignis-
sime, & non amplius domum reuerti permittunt: idque
propter aliam reuelationem, ipsis itidem noctu visam:
quae quidem, voce euidentissima profusa, eis, qui erant
inter illos ob virtutem spectatissimi, perspicue significa-
uit, vt extra portas ciuitatis egressi, eum episcopum
admitterent, qui ipsis a Deo ante designatus erat.
Quo ad hunc modum gesto, Hierosolymitani commu-
ni episcoporum consensu, qui finitimas ecclesias procur-
rabant, necessariò illum apud se manere coegerunt. Idè
ipse Alexander in suis epistolis, quas ad Antinoitas scrip-
psit, quaeq; adhuc apud nos extant, Narcissi collegae sui
in praefectura ecclesiae Hierosolymitanæ gerenda men-
tionem facit, ista in extrema illa epistola ad verbu scri-
bens. Salutat vos Narcissus, qui hic ante me episcopatus
locum occupauit, & centum iam & sedecim annos præ-
tergressus, mecum in eodem ministerio, quorundam præ-
cibus coniunctus fuit: qui obsecrat vos, vt idem mecum,
sentiatis, eademque sitis voluntate. Atq; hæc isto modo.

De Serapione, & quæ eius extant monumentis.

CAP. X.

Eccliesiæ Antiochenæ, Serapione morte confopito,
episcopatum capessit Asclepiades: qui persecutio-
nis tempore, ob constantem fidei confessionem
multum laudis & gloriæ adeptus est. Cuius in episcopa-
tum ordinationis, Alexander ad Antiochenos scribēs,